

Isidre Grau parla en la seva darrera obra de la ciutat i de la dificultat en trobar la veritat

“L’home que perseguia la veritat” és una novel·la on surt Cerdanyola del Vallès i uns personatges que ens endinsen en el misteri de la seva vida

Isidre Grau va néixer el 1945 a Sabadell, però sempre ha viscut a la nostra ciutat. De formació és enginyer químic i professor de català, ha impartit tècniques de novel·la i de conte a l’Escola d’Espectura de l’Ateneu Barcelonès. És autor de més de 15 novel·les entre les quals destaquen la pentalogia d’Els colors de l’aigua que va ser Premi Sant Jordi el 1985. També ha publicat narrativa breu, o contes, entre altres. Va ser membre del col·lectiu Ofèlia Dracs, va col·laborar al diari Avui i és el fundador de l’Extensió de l’Aula Universitària.

Isidre Grau passejant per Collserola amb l'Ermida de Santa Maria de les Feixes de fons

Què ens pot dir de la seva nova obra “L’home que perseguia la veritat”?

És un llibre on surten tres qüestions fonamentals: la veritat que és relativa; l'experiència personal que és difícil de transmetre; i el fet de posar els límits de la relació entre amo i servent. No és una novel·la de sèrie negra però conté misteri. El protagonista, Andreu Novell, és un home a punt de fer 90 anys que es remou quan els mitjans parlen de commemorar el centenari del pintor Eduard Vilamateu. El protagonista va ser xofer i home de confiança del pintor. Obsessionat per aclarir els fets d’una mort, descobreix que la realitat pot ser complexa i també incòmode, el que el porta a relleugar la seva pròpia existència.

De nou Cerdanyola surt en

aquesta obra i fins i tot el Museu d’Art

No sóc un home a qui li agradi l’enyorança però Cerdanyola la conec molt bé i per això surt als meus llibres. En aquesta novel·la, l’acció, que sempre és ficció, la situo en tres espais diferents com ara Sant Feliu de Guíxols, Castell d’Aro i Cerdanyola del Vallès. Jo no parlo en la meua novel·la d’una Cerdanyola tancada en si mateixa, recupero, això sí, períodes històrics que he viscut com ara el de la burgesia que estiuejava a la ciutat. Abordo l’evolució de Cerdanyola al llarg del segle XX en paral·lel als canvis que pateix la família Vilamateu.

L’escriptor diu que els premis són un estímul, i assegura que amb l’edat has de planificar on vols gastar els teus esforços. Ara

està en una encreuada on pensa si pot fer una narració llarga o curta, encara que té clar que fins al final pensa continuar escrivint. Assegura que amb l’edat la seva forma d’escriure ha canviat, però, que per a ell escriure és un ofici al qual ha de dedicar unes hores al dia igual que feia durant 30 anys d’enginyer, o quan durant 15 anys va fer de professor.

Segon Isidre Grau al llibre tot s’anirà succeint, fins que “l’home que perseguia la veritat” en troba més d’una, i algunes d’inesperades i massa amargues. Però passa el temps i, complint les previsions del Centenari, el 8 d’octubre del 2015 s’inaugura l’exposició “Eduard Vilamateu. Orígens (1929-1941)” al Museu d’Art de Cerdanyola.

L’escriptor a la plaça de l’Abat Oliba sostenint el seu darrer llibre “L’home que perseguia la veritat”

L’home que perseguia la veritat

L’Isidre Grau va presentar el seu nou llibre ‘L’home que perseguia la veritat’ (Gregal, 2019) a l’Espai Enric Granados de Cerdanyola amb la presència de l’escriptor Antoni Dalmasas que destacava la

figura de l’autor de Cerdanyola com un mestre del relat, i un home que a la seva novel·la també apunta temes com ara el de la soledat dels homes o la dicotomia bondat-maldat de les persones.